

sygn. akt **III RC 234/22**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 22 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant st.sekr.sądowy Julita Anczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2023r. w K. sprawy

z powództwa **małoletniego Ł. S.**

reprezentowanego przez **W. S.**

przeciwko **K. S.**

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego K. S. na rzecz małoletniego Ł. S. w kwocie 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk jego matki – W. S. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 23 listopada 2022r.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

W. S. działając w imieniu małoletniego powoda Ł. S. wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego K. S. na rzecz syna w kwocie po 1600 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że koszt utrzymania małoletniego wynosi ok. 3200 zł miesięcznie. Małoletni powód ma niespełna 14 lat, posiada liczne zainteresowania, uprawia różne sporty, co wiąże się z licznymi wydatkami. Matka małoletniego pomaga także w utrzymaniu córki M., która studiuje w systemie dziennym w G.. Podniosła, że łoży na syna z własnego dochodu, który nie wystarcza na zaspokojenie potrzeb syna. Natomiast pozwany ma dobre wykształcenie i zawód, dysponuje znacznym dochodem, zatem powinien łożyć na utrzymanie syna adekwatnie do jego potrzeb (k. 3-7).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 22 marca 2022r. domagała się alimentów na rzecz syna w wysokości 1500 zł miesięcznie (k. 137).

K. S. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 900 zł alimentów miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że żądana kwota alimentów jest zawyżona i nie uwzględnia osobistych starań pozwanego w wychowanie syna, a także innych świadczeń dobrowolnie ponoszonych przez niego na rzecz syna. Oceniał koszt utrzymania małoletniego na kwotę ok. 1800 zł miesięcznie. Podniósł, że opłaca synowi prywatne lekcje j. angielskiego,

opłaca wszelkie składki szkolne oraz opłaca prywatne ubezpieczenie zdrowotne dla syna. Ponadto organizuje synowi różne wyjazdy, kupuje odzież i obuwie, zapewnia kieszonkowe. Swoją dochód określił na kwotę ok. 8000 zł miesięcznie (k. 55-58).

Pismem z dnia 1 marca 2023r. pozwany sprecyzował swoje stanowisko i domagał się oddalenia się powództwa ponad kwotę 600 zł alimentów miesięcznie (k. 91-92).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni powód urodził się (...) Jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego K. S. i W. S.. Obecnie małoletni pozostaje pod bieżącą pieczęcią matki i utrzymuje kontakty z ojcem. Małoletni uczęszcza do szkoły podstawowej, interesuje się sportem i podróżami. Korzysta z zajęć pozaszkolnych min. prywatnych lekcji j. angielskiego.

W dniu 9 listopada 2022r. w sprawie I. N. 410/22 strony zawarły ugodę w zakresie realizacji kontaktów małoletniego Ł. S. z ojcem K. S. w następujący sposób:

- poczynając od dnia 11.11.2022 r. ojciec ma prawo do kontaktu przez dwa najbliższe weekendy począwszy od piątku godz. 16.00 do poniedziałku godz. 16.00, a następnie do dwóch kolejnych weekendów po weekendzie spędzonym przez małoletniego u matki,

- w lata parzyste pierwszy tydzień ferii zimowych oraz w wakacje letnie – od dnia 1 sierpnia godz. 16.00 do dnia 31 sierpnia godz. 16.00, a w lata nieparzyste drugi tydzień ferii zimowych oraz w wakacje letnie od 1 lipca godz. 16.00 do dnia do 31 lipca godz. 16.00,

- w lata parzyste w pierwszy dzień Świąt Wielkiej Nocy oraz w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia, a w lata nieparzyste w drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy oraz w Wigilię świąt Bożego Narodzenia od godziny 18.00 i pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia,

- w okresie nauki zdalnej małoletniego Ł. – po jednym tygodniu naprzemiennie u każdego z rodziców, począwszy od niedzieli godz. 16.00 do następnej niedzieli godz. 16.00 pod warunkiem, iż ojciec będzie przebywał w tym czasie w swoim miejscu zamieszkania w K..

Matka małoletniego powoda łoży na utrzymanie syna z własnego dochodu, który wynosi 7400 netto miesięcznie. Podniosła, że bieżące koszty utrzymania syna min. wyżywienia, zakupu środków higienicznych, odzieży i koszty leczenia są znaczące i wynoszą ok. 2800-3000 zł miesięcznie.

Pozwany prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe. Uzyskuje dochód w wysokości ok. 8000 zł miesięcznie. Poza małoletnim powodem jest zobowiązany do łożenia alimentów na rzecz starszej córki M. w wysokości 1250 zł miesięcznie. Na rzecz małoletniego syna przeznacza ok. 600 zł miesięcznie. Ponadto wspiera syna przelewając mu kieszonkowe, opłaca prywatne lekcje j. angielskiego oraz prywatną opiekę medyczną. Kupuje także synowi prezenty, czasami odzież i obuwie.

Powyzszy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 137-138) oraz dokumenty i pisma składane przez strony znajdujące się w aktach sprawy (k. 8-47, k. 54-73, k. 91-98, k. 108-130).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom stron oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty, które zostały złożone przez strony, albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Zgodnie z treścią art. 133§1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje treść art. 135§1 kro, czyli zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Bezsporne jest, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jego utrzymanie.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie tj. do kwoty 1400 zł miesięcznie.

Przede wszystkim zauważyć należy, iż miejsce pobytu małoletniego powoda jest ustalone przy matce, która to pełni rolę rodzica pierwszoplanowego. Matka małoletniego powoda samodzielnie nie jest w stanie zabezpieczyć potrzeb małoletniego syna. Dlatego też, powinna mieć zapewnione wsparcie finansowe od ojca dziecka w formie alimentów celem zabezpieczenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego.

Natomiast sytuacja majątkowa pozwanego jest dobra. Pozwany ma stałą, dobrze płatną pracę, zatem alimenty w kwocie 1400 zł miesięcznie na rzecz syna nie będą dla niego nadmiernym obciążeniem finansowym. Ponadto pozwany prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, nie ponosi wygórowanych kosztów własnego utrzymania, albowiem korzysta z służbowego mieszkania i samochodu.

Ustalając wysokość należnych małoletniemu alimentów, Sąd wziął pod uwagę udział pozwanego w wychowaniu małoletniego. Niewątpliwie pozwany uczestniczy w opiece nad synem, realizuje ustalone kontakty. Pozwany stara się zapewnić synowi jak najlepsze warunki do wychowania i rozwoju, często wspiera syna dając tzw. kieszonkowe lub kupując mu drogie prezenty. Takie jednak incydentalne wsparcie syna nie może zastąpić stałego wsparcia w postaci ustalonego obowiązku alimentacyjnego. Wychowanie małoletniego generuje stałe wysokie koszty i pierwszorzędym zadaniem rodziców jest je zabezpieczyć. Ustalone alimenty, zdaniem Sądu zapewnią stabilizację matce w zakresie zabezpieczenia potrzeb małoletniego, których nie zapewni pozwany w procesie wychowawczym syna.

Wykazywana przez pozwanego wysokość wydatków na syna wskazuje w sposób jednoznaczny, iż jest on w bardzo dobrej kondycji finansowej. A mając na względzie, iż dziecko ma prawo do życia na podobnym poziomie jak rodzice należy ustalić obowiązek alimentacyjny na odpowiednim poziomie.

Zauważyć także należy, iż rodzice mogliby ograniczyć wydatki na małoletniego syna gdyby zaczęli porozumiewać się w kwestiach finansowych związanych z dzieckiem. Umożliwiłoby to bardziej racjonalne wykorzystanie środków.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 133§1 kro zasądzono alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 1400 zł miesięcznie, poczynając od 23 listopada 2022r. (pkt. I wyroku).

W pkt. II wyroku Sąd, powództwo w pozostałej części oddalił albowiem w toku postępowania ustalił, że żądana przez matkę małoletniego kwota 1600 zł alimentów miesięcznie jest nadmiernie wygórowana. Wprawdzie koszty utrzymania małoletniego powoda są znaczące. Niemniej jednak, alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd w wysokim stopniu pokryją koszty związane z utrzymaniem i małoletniego i są adekwatne do obecnych możliwości zarobkowych pozwanego i jego udziału w wychowaniu syna.

Na podstawie art. 102 kpc, kierując się zasadą słuszności, Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (pkt. III wyroku).

W ocenie Sądu, pozwany w pierwszej kolejności powinien skupić się na realizacji obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna. Pozwany obecnie został zobowiązany do alimentów w wysokości poczynając od dnia wniesienia pozwu, zatem

będzie zobowiązany do wyrównania niedopłaty alimentów za ten okres. Ponadto nieobciążanie pozwanego kosztami sądowymi, zdaniem Sądu nie będzie stanowiło znacznego uszczerbku dla Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. IV wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski